



Nieuwsbrief Juli 2009

[BOL-BUDIV draait de zomer rond](#)

Veel kans dat je BOL-BUDIV in levenden lijve aan het werk zag de afgelopen maanden. We stonden op 23, 24 en 25 april op de REVA-beurs in Gent. De beurs bleek een groot succes. [Lees meer...](#)

[Nieuws voor kandidaat-budgethouders](#)

Is vervoer voor jou een probleem? Kan je moeilijk of niet meer naar je afspraken? [Lees meer...](#)

[Amerikaanse toestanden?](#)

De problemen in onze sector zijn dan groot. Voorzieningen, vakbonden en gebruikers zijn het eens over drie knelpunten: het personeelstekort, de wachtlijsten en het gebrek aan zorgvernieuwing. Wat de sector bedoelt met zorgvernieuwing is echter niet altijd zo helder. [Lees meer...](#)

[Boeiende tips voor de werkgever](#)

Zeer interessante lectuur! Alles over dienstencheques, aangepast vervoer, tijdelijk of vast contract, een jobstudent als assistent, vakantiegeld, en kortingen op werkgeversbijdragen. [Lees meer](#)

[Interview met Vincent van 'Voorbij De Grens'](#)

Vincent Nijs werd wereldberoemd in Vlaanderen dankzij het tv-programma 'Voorbij De Grens', waarin deelnemers met een beperking tot het uiterste gingen op een avonturentocht in Zuid-Amerika. In 2005 sloeg het noodlot toe bij Vincent: na een zwaar ongeluk bleek hij verlamd aan beide benen. Maar om te zeggen dat Vincent in zijn rolstoel gekluisterd zit, nou neen... [Lees meer...](#)

[Nieuw initiatief voor geïntegreerd wonen](#)

Tania Bogaert en Koen De Graef, ouders van de 21-jarige Kevin, willen zelf een voorziening voor geïntegreerd wonen starten. In een interview lichten ze hun plannen toe. Graag even jouw aandacht voor hun project! [Lees meer...](#)

De eerste PGB-budgetten zijn toegekend

Eind april 2009 kregen alle deelnemers van het PGB-experiment een brief in de bus van het VAPH. Daarin stond de hoogte van hun PGB of Persoonsgebonden Budget. Net zoals bij het PAB betekent dit dat de budgethouders eindelijk aan de slag kunnen. [Lees meer...](#)

Eerste rapport van Expertisecentrum klaar

Zoals in de vorige nieuwsbrief beloofd, lichten we deze keer uitgebreid het eerste rapport van het Expertisecentrum toe. Deze publicatie behandelt de directe financiering in acht Europese landen. [Lees meer...](#)

Hoog bezoek van Adolf Ratzka

Op 2 juni kregen BOL-BUDIV en het Expertisecentrum Onafhankelijk Leven hoog bezoek van Adolf Ratzka, één van de grondleggers van de internationale beweging Independent Living. Adolf legde de zaden voor Independent Living Vlaanderen. [Lees meer...](#)

Column: het wel en wee van Nadia

Veel leesplezier!

BOL-BUDIV draait de zomer rond

Veel kans dat je BOL-BUDIV in levenden lijve aan het werk zag de afgelopen maanden. We stonden op 23, 24 en 25 april op de REVA-beurs in Gent. De beurs bleek een groot succes. Ook veel kans dat je BOL-BUDIV of het PAB op tv zag. Zo betoogden we op 8 mei in Brussel, samen met de hele sector. Onze eis om de wachtlijsten op te lossen werd niet enkel verdedigd op straat. We gingen in aanloop naar de verkiezingen ook praten met partijbesturen. Ook nu, na de verkiezingen zullen we met de politieke partijen blijven praten. De wachtlijsten, het PAB en het PGB waren namelijk sterk aanwezig in de politieke debatten.

In het Vlaams Parlement

Op 21 april sprak Koenraad Depauw, directeur van BOL-BUDIV, in het Vlaams Parlement over PAB en PGB. Zijn vaststelling was dat de voorbije vijf jaar slechts 40% van de uitbreiding voor PAB werd verwezenlijkt. Daarnaast stelde hij dat het VAPH de stijging van de vraag naar PAB veel te laag inschat. De stijging zal geen 2% bedragen, zoals het VAPH beweert, maar eerder 20% tot 40%!

Meer kwaliteit

Het VAPH lanceerde ook een deontologische code voor zorgconsulentschap. Deze code bevat regeltjes waaraan budgethoudersverenigingen moeten voldoen. De minister vaardigde ook een besluit uit over de kwaliteitscriteria voor budgethoudersverenigingen. We zijn blij met deze

documenten: ze zullen zorgen voor meer kwaliteit. Gelukkig voldoet BOL-BUDIV al aan de meeste kwaliteitsen. Toch zullen we de komende maanden werk maken van de aanpassing van de PAB- en PGB-coachingcontracten, een betere omschrijving van onze dienstverlening, een deontologische code en een beter privacybeleid.

Nieuwe personeelscommissie

Bij BOL-BUDIV werken nu 16 mensen. Op de werkvloer werd het dus tijd om met een personeelscommissie te beginnen. Daarnaast bespraken we knelpunten met onze partner Securex. We plannen ook een hervorming van onze administratie en communicatie omdat deze, ondanks een grote gift, met een personeelstekort kampen. Gelukkig helpt Karen Vansteenwegen ons tijdelijk als vrijwilliger bij het onthaal. In juni keerde onze coördinator dienstverlening, Joba Maréchal, na haar zwangerschapsverlof terug. We dienden ook nieuwe projecten in om onze werking uit te breiden.

Semi-internaat en PAB

Er is ook goed nieuws over de combinatie van PAB met een semi-internaat voor schoolgaanden. De PAB-stuurgroep en het raadgevend comité gaven, na een nota van BOL-BUDIV, positief advies om de combinatie met een semi-internaat voor schoolgaanden mogelijk te maken. Het is nu nog wachten of ook de nieuwe welzijnsminister deze uitbreiding omzet in een aanpassing van het PAB-besluit.

[Terug naar boven](#)

Nieuws voor kandidaat-budgethouders

Is vervoer voor jou een probleem? Kan je moeilijk of niet meer naar je afspraken (vb. ziekenhuis, vrienden, dokter, winkel, familie)?

Geen nood, zelfs al heb je geen PAB, ook dan kan je beroep doen op vrijwillige chauffeurs. Mutualiteiten en minder mobiele centrales werken met vrijwillige chauffeurs. We lichten graag B-Mobiel voor jou toe. Voor B-Mobiel betaal je een jaarlijkse dossierkost van 10 euro. Voor één rit heen en terug betaal je 0,33 euro per gereden kilometer (te rekenen vanaf de woonplaats van de chauffeur), 0,50 euro administratiekosten en een vergoeding voor een drankje of een maaltijd bij langere wachttijd.

Meer info? Neem contact op met jouw mutualiteit. Surf naar www.cm.be (Christelijke Mutualiteit) of www.socmut.be (Socialistische Mutualiteit).

[Terug naar boven](#)

Amerikaanse toestanden in de zorg?

Een persoonlijk standpunt van Koenraad Depauw, directeur van BOL-BUDIV.

In de aanloop naar de Vlaamse verkiezingen van 7 juni was de sector voor personen met een handicap niet uit het nieuws te slaan. De sector gaf daar zelf de aanzet toe door op 8 mei, in volle verkiezingstijd, te betogen in Brussel. De problemen in onze sector zijn dan ook groot. Alle geledingen, zowel voorzieningen, vakbonden, als gebruikers zijn het eens over drie

knelpunten: het personeelstekort, de wachtlijsten en het gebrek aan zorgvernieuwing. Wat de sector bedoelt met zorgvernieuwing is echter niet altijd zo helder.

Op 7 juni kozen we voor status quo en meer Vlaanderen. Natuurlijk was de toestand van de gehandicaptensector niet het belangrijkste element in de verkiezingsdiscussie, maar het was toch een discussie met gewicht. De inspanningen van de voorbije jaren om de wachtlijsten op te lossen waren niet min, al waren ze onvoldoende. Met vertegenwoordigers van de sector gingen we vóór de verkiezingen op de koffie bij alle partijbesturen. In een gesprek met Kris Peeters, die opnieuw minister-president zal zijn in de nieuwe Vlaamse regering, maakte deze ons duidelijk dat het onaanvaardbaar zou zijn in een volgende regering te stappen als deze geen inspanningen doet om de wachtlijsten op te lossen. We kijken dan ook uit naar het budget voor 'nieuw uitbreidingsbeleid' op 1 januari 2010.

Pikante debatten

Niet enkel de wachtlijsten overheersten de voorbije weken de debatten, ook over de manier hoe de overheidsmiddelen worden ingezet was veel discussie. Op 22 mei maakte Open-Vld bekend dat de partij de volgende welzijdsminister wil leveren. Voor de gehandicaptenzorg pleit deze partij voor de verdere uitbouw van het PGB. Voor de ouderenzorg en kinderopvang pleiten zij voor een grotere inbreng van de privésector. In het christelijke blad 'Tertio' pleit Jean-Jacques De Gucht zelfs voor een PGB in de ouderenzorg, als basis voor vraaggestuurde zorg. Jean-Marie Dedecker deed er in een debat op de VRT nog een schep boven op door te pleiten voor commercialisering en privatisering in de gehandicaptensector. Volgens 'Het Nieuwsblad' is het meest opmerkelijke programmapunt van NVA dat iedereen met een handicap en een urgente zorgbehoefte, na zes maanden op de wachtlijst automatisch een persoonsgebonden budget (PGB) dient te krijgen.

Op 26 mei reageert CD&V in 'De Standaard': "Geen Amerikaanse toestanden!" In dit pleidooi waarschuwt de CD&V voor een privatisering van de gehandicaptenzorg. De partij wijst erop dat het onder CD&V-minister Vanackere was dat een PGB-experiment aanvang nam. De belangrijkste stelling was echter dat CD&V niet wil aanbellen in een geprivatiseerde situatie, zoals deze in sommige landen bestaat. Daar is er een kwalitatief zeer goed aanbod voor wie het kan betalen en een kwalitatief zwak aanbod voor wie het niet kan betalen... Ook sp.a en Groen! reageerden scherp tegen privatisering en commercialisering van de zorgsector. De sector reageerde op 2 juni bij monde van het Vlaams Welzijnsverbond: "Een commercieel initiatief vertrekt van winstbejag. Hoe met dit kind, met deze gehandicapte, zoveel mogelijk winst maken? Terwijl de noden van de zorgvrager het vertrekpunt moeten zijn. En alle noden moeten aan bod komen, ook deze die geen winst opleveren. Commerciële bedrijven zullen cliënten selecteren in functie van wat ze eraan kunnen verdienen en de zware gevallen wegsturen."

Privatisering of niet?

Een eerste vaststelling is dat er in het hele debat over de toekomst van onze zorg een enorme begripsverwarring bestaat. Zo stelt professor Jan De Maeseneer in zijn opiniestuk in 'De Morgen' dat de zorgsector slechter af is in particuliere handen en pleit hij tegen privatisering. Daarvoor is hij echter een beetje te laat. Er zijn vandaag namelijk bijna geen voorzieningen in handen van de overheid. 95% van de gehandicaptensector is steeds in privéhanden geweest. Dat startte toen de Broeders van Liefde voor mensen met een handicap begonnen te zorgen en bestaat vandaag uit honderden vzw's, de ene al wat ondernemender dan de andere, die

gesubsidieerd en sterk gereguleerd zijn door de overheid.

Als goed voorbeeld bij het verkeerde onderwerp geeft de professor de situatie in de Verenigde Staten waar de ziekteverzekering werd geprivatiseerd. Wie het kan betalen, kan zich verzekeren tegen ziekte en ongeval. Wie dit niet kan, wordt niet of slecht door de overheid geholpen. In Vlaanderen bestaat gelukkig wel een publieke ziekteverzekering. Er bestaat echter geen publieke verzekering voor 'zorg en ondersteuning' zoals in Nederland, vandaar ook de enorme wachtlijsten. Via de arbeidsongevallenverzekering en de verkeersongevallenverzekering is het recht op zorg voor mensen met een handicap zelfs gedeeltelijk geprivatiseerd. Het is dan evenmin verwonderlijk dat een publiek 'recht op zorg' een centrale eis van de gehandicaptensector is geworden gedurende de voorbije maanden. Onze sector is dus al geprivatiseerd. Dit privé-initiatief is in handen van organisaties die geen winstoogmerk hebben. De overheid subsidieert dit privé-initiatief en reguleert de werking van voorzieningen. Voorzieningen en gebruikers zijn vragende partij voor minder regeltjes en vraaggestuurde zorg via een persoonsgebonden budget of PGB. De vraag rijst of dit zal leiden tot een commercialisering van de sector...

Wel in ouderenzorg

Een waarschuwing voor privatisering heeft in de eerste plaats te maken met een verruimd toelatingsbeleid voor commerciële aanbieders. Een andere belangrijke sleutel bij commercialisering lijkt ook de verhouding tussen subsidies van de overheid en bijdragen die de persoon zelf moet betalen, ook aan organisaties zonder winstoogmerk. Zo zijn vandaag in de Vlaamse ouderenzorg de persoonlijke bijdragen erg vrij. Commerciële initiatieven richten zich tot kapitaalkrachtige ouderen die hoge dagprijzen betalen. In ruil krijgen zij meestal een erg kwalitatief aanbod. Dat commercialisering in de ouderenzorg wel bestaat, en niet in de gehandicaptensector, heeft vermoedelijk te maken met het feit dat ouderen vaak meer persoonlijke financiële middelen hebben dan personen met een handicap. Een belangrijk effect van deze vrije persoonlijke bijdragen? Op lange termijn heeft dit een neerwaarts effect op de subsidies die een overheid met een beperkt budget wil voorzien. Steeds meer kosten moet de zorgbehoevende zelf betalen, waardoor kapitaalzwakke personen slechts een ondersteuningsaanbod krijgen met een lage levenskwaliteit.

Vraaggestuurde zorg

De sector voor personen met een handicap pleit voor een vraaggestuurde zorg. De vraag stuurt het aanbod. Dit is hetzelfde als een pleidooi voor marktwerking. Hiermee wordt vooral het huidige organisatie- of sturingsmechanisme in vraag gesteld. Het sturingsmechanisme in de gehandicaptensector is vandaag niet gebaseerd op het Rijnlandmodel van de sociale markteconomie, maar op het stalinistische model van bureaucratische verdeling van de schaarste. De overheid moet terugtreden als programmator van het aanbod, maar dient concurrentiebevorderende maatregelen te nemen, alsook de kwaliteit te bewaken. Dit laatste kan zij doen door een maximale persoonlijke bijdrage op te leggen. Zij neemt maatregelen opdat er onderhandelingsrelaties ontstaan tussen personen met een handicap en voorzieningen. Zij kan dit doen door budgethoudersverenigingen goed te subsidiëren, waardoor deze laagdrempelig de consumentenbelangen van personen met een handicap verdedigen in de onderhandeling met voorzieningen.

Marktwerking zal leiden tot keuzevrijheid, concurrentie en vrije prijszetting. De overheid moet echter bijsturen om commercialisering tegen te gaan, bijvoorbeeld via maxima op de persoonlijke bijdragen. Zo vermijden we dat de ondersteuning zich volgens twee snelheden ontwikkelt.

Meer keuze met PGB

BOL-BUDIV is één van de drijvende krachten achter een PGB in Vlaanderen. Het PGB staat voor de directe financiering van de persoon met de handicap. Het PGB wordt hét instrument voor meer marktwerking in de gehandicaptensector. Onze drijfveer is de keuzevrijheid van personen met een handicap te bevorderen, zodat zij niet langer afhankelijk zijn van instellingen. Het PGB-experiment ging met 168 deelnemers van start. Het lijkt er echter op dat dit experiment te kleinschalig is om marktwerking te creëren. Voor voorzieningen is dit een grote aanpassing inzake management, administratie en ondersteuning. In het experiment is het aantal personen dat zich per voorziening aanmeldt meestal beperkt tot één persoon. Men kan het de voorzieningen niet kwalijk nemen dat zij voor deze ene persoon hun structuur niet willen of kunnen aanpassen.

Een volgende stap richting meer vraaggestuurde zorg is enkel mogelijk wanneer het PGB-experiment uitbreiding krijgt. Om conclusies te trekken moet het experiment uitbreiden tot minstens 1.600 deelnemers. Een mogelijke oplossing is de reconversie van bestaande plaatsen in voorzieningen. Dit kan door in het uitbreidingsbeleid van 2010 alle middelen evenredig te verdelen via een PGB. Ik hoop dat de nieuwe Vlaamse regering de verzuchtingen van de personen met een handicap serieus neemt en de nodige stappen zet richting sociale marktwerking via de hierboven geformuleerde voorstellen.

[Terug naar boven](#)

Goede werkgever

[Dienstencheques: wat mag?](#) - [Attest voor een Aangepast Voertuig](#) - [Mijn assistent is een jobstudent](#) - [Vakantiegeld betaald?](#) - [Korting op Werkgeversbijdragen](#) - [Woon-werkverkeer verplicht?](#) - [Van tijdelijk naar vast contract](#)

Dienstencheques: wat mag?

Als budgethouder heb je recht op 2.000 dienstencheques per jaar. Het is echter belangrijk om te weten welke taken iemand mag uitvoeren met dienstencheques.

Wat is wettelijk toegelaten?

- Hulp in de huishouding thuis
- Schoonmaken (incl. de ramen)
- Wassen en strijken
- Occasioneel licht verstelwerk
- Bereiden van maaltijden
- Vervoer van mindervalide personen

Wat kan wettelijk niet?

- Verzorgende taken (als medicijnen en maaltijden toedienen, lichaamsverzorging)
- Werken op zon- en feestdagen
- Werken tussen 20 uur en 6 uur
- Werken in lokalen die bestemd zijn voor beroepsactiviteiten

- Werken bij familieleden tot in de tweede graad: (schoon)ouders, grootouders, (klein)kinderen, (schoon)broers en -zussen, of bij elke persoon met wie men samenwoont op hetzelfde adres.

Dienstencheques dienen voor huishoudelijke hulp. Je kan er geen klussen mee laten uitvoeren zoals: de herstelling van een toilet, elektriciteitswerken, behangen en schilderen, tuinieren, verbouwingswerken, babysit, opvang van bejaarden en zieken, opvangen en verzorging van dieren, beheer, administratief werk.

Fiscaal voordeel dienstencheques

Een tip voor je belastingen! Op fiscaal vlak is de aankoop van dienstencheques voordelig. Het bedrag dat je hebt betaald, geeft jou jaarlijks recht op een fiscaal voordeel. Zo heb je voor het aanslagjaar 2009 (inkomsten 2008) een fiscaal voordeel van 30%. Je kan maximaal 2.400 euro van de aangekochte dienstencheques inbrengen.

Het dienstenchequebedrijf Sodexo stuurt je elk jaar op 1 april een fiscaal attest dat je bij jouw belastingaangifte moet voegen.

Opgelet!

Over dienstencheques geldt er een conflict over bevoegdheden. Deze cheques zijn federale materie, maar het VAPH is een onderdeel van de Vlaamse overheid.

Het VAPH stelt dat je inderdaad dienstencheques mag aftrekken van je belastingen, maar eigenlijk mag het VAPH daar geen uitspraken over doen: dit is federale materie. In mededeling nr.22 (mededelingen aan budgethouders, op de site van het VAPH) stelt het VAPH echter zwart op wit dat je de dienstencheques mag aftrekken. Mocht je ooit belastinginspectie krijgen die dit betwist, kan je dit formulier voorleggen. Zo ben je ingedekt. Je kan dus jouw cheques zonder problemen aftrekken.

Ook voordeel voor lage inkomens

Betaal jij geen belastingen omdat je inkomen te laag is? Ook dan kan je genieten van dit fiscale voordeel via een 'terugbetaalbaar belastingkrediet'. Hoe gebeurt de aanvraag tot terugbetaling? Als je jouw belastingaangifte indient, moet je het fiscaal attest toevoegen. Ontvang je geen belastingbrief? Dan vraag je die aan bij jouw plaatselijk belastingkantoor.

Meer informatie?

Bel het Contactcenter van de FOD Financiën op 0257/257 57

[Terug naar het begin van 'goede werkgever'](#)

Attest voor aangepast voertuig?

Het vervoer van personen met een beperking kan met dienstencheques. Het dienstenbedrijf of t-interim zal jou dan vragen naar een attest voor een aangepast voertuig indien de assistent met jouw wagen rijdt. Zo'n attest levert de FOD Mobiliteit en Transport af. Heb je altijd zo'n attest nodig? Neen!

Een attest voor een aangepast voertuig is nodig indien jij of jouw kind een beperking hebben en erkend zijn door het VAPH. Je hebt echter geen attest nodig indien:

- Je een tegemoetkoming krijgt voor hulp aan bejaarden, een inkomensvervangende tegemoetkoming of een integratietegemoetkoming, op basis van de wet van 27 december 1987 m.b.t. de tegemoetkomingen aan personen met een handicap
- Jij of jouw kind jonger dan 21 jaar minstens 7 punten krijgt op de zelfredzaamheidsschaal (opgenomen in de bijlage bij het ministerieel besluit van 30 juli 1987 tot vaststelling van de categorieën en van de handleiding voor de evaluatie van de graad van zelfredzaamheid met het oog op het onderzoek naar het recht op de integratietegemoetkoming). Dit attest wordt afgeleverd door de Algemene Directie Personen met een Handicap van de FOD Sociale Zekerheid.
- Jij 60 jaar of ouder bent en beroep doet op een dienst voor gezins- en bejaardenhulp.
- Jouw kind een verhoogde kinderbijslag geniet voor gehandicapte kinderen of kinderen die aan een zware ziekte lijden.

Als je dus een bewijsje voorlegt dat je behoort tot één van voorgaande categorieën, is een attest voor een aangepast voertuig niet nodig, in het kader van dienstencheques.

[Terug naar het begin van 'goede werkgever'](#)

Mijn assistent is een jobstudent

Wil je gedurende de zomermaanden een jobstudent als assistent? Dat kan! Op onze website www.bol-budiv.be vind je bij 'publicaties' een info-fiche over jobstudenten met interimarbeid. Opgelet: Wil je jouw inwonende zoon of dochter als student tewerkstellen en zijn deze kinderen nog ten laste? Dan neem je best je zoon of dochter via interim-arbeid in dienst als student.

Waarom best niet via een sociaal secretariaat? Op dit moment is het namelijk onduidelijk of het ministerie van Financiën, nadat jouw zoon of dochter ingeschreven is bij jouw sociaal secretariaat, je kinderen nog als ten laste blijft beschouwen.

Uiteraard kan je ook altijd naar onze website www.assistentie.net gaan om zoekertjes van persoonlijke assistenten op te snorren of om zelf een vacature online te plaatsen.

[Terug naar het begin van 'goede werkgever'](#)

Vakantiegeld betaald?

Is jouw assistent met een vast contract als bediende in dienst? Toets dan even af bij je sociaal secretariaat of je het vakantiegeld hebt betaald aan je assistent. Dit vakantiegeld heet eigenlijk het dubbele vakantiegeld. Het dubbele vakantiegeld is een soort vaste bonus die bedienden krijgen, meestal in mei of juni (vóór de zomervakantie), boven op hun gewoon (of enkel) vakantiegeld. Het enkel vakantiegeld is het loon dat ze krijgen op het moment dat ze vakantie opnemen.

[Terug naar het begin van 'goede werkgever'](#)

Korting op werkgeversbijdragen

Als werkgever kan je genieten van zogenaamde doelgroepverminderingen. Dit zijn kortingen op de werkgeversbijdrage, die je krijgt als je bepaalde werknemers in dienst neemt. Neem

hiervoor contact op met jouw sociaal secretariaat, om te kijken of jij recht hebt op deze kortingen. We geven je alvast een overzichtje van de doelgroepverminderingen:

1. Korting op eerste aanwerving

Voor de eerste 3 aanwervingen kunnen de werkgevers een forfaitaire vermindering van de patronale basisbijdragen genieten tijdens een aantal kwartalen verspreid over een periode van 20 kwartalen die vanaf het kwartaal van aanwerving begint te lopen. Het aantal kwartalen en het verminderingsbedrag verschilt naargelang het om een eerste, tweede of derde werknemer gaat.

2. Korting langdurig werklozen

Als je langdurig werkzoekenden in dienst neemt, kan je voor die werknemers gedurende een aantal kwartalen een forfaitaire vermindering van de patronale basisbijdragen krijgen. De vermindering hangt af van de leeftijd van de werknemer en de duur van de periode waarin hij als werkzoekende ingeschreven is.

Om deze voordelen te krijgen, moet de werkgever een Activa- of werkkaart van de RVA hebben. Daarop staan de voordelen voor de werkgever vermeld. De werknemer vraagt die kaart aan de RVA en bezorgt ze aan de werkgever. De werkgever kan de werkkaart echter ook zelf vóór of na de aanwerving aanvragen.

De doelgroepvermindering voor langdurig werklozen omvat twee luiken:

- A. de voordelen voor volledig uitkeringsgerechtigde werklozen (RVA)
Indien de werknemer uitkeringsgerechtigd volledig werkloos is op de dag vóór zijn indienstneming, betaalt de RVA 500 euro van diens nettoloon. Het sociaal secretariaat berekent het nettoloon dat de werkgever moet betalen. De werknemer krijgt maandelijks een attest dat hij indient bij de vakbond of de hulpkas om de aanvullende werkuitkering van 500 euro te ontvangen.
- B. De voordelen voor wie recht heeft op een integratie-inkomen (OCMW).
Indien de werknemer recht heeft op maatschappelijke integratie (in de vorm van een leefloon en/of een tewerkstelling) of recht heeft op maatschappelijke financiële hulp op het moment van de aanwerving, ontvangt de werkgever elke maand een bedrag van € 500 van het OCMW voor een voltijds tewerkgestelde werknemer. Dat noemt men de financiële tussenkomst van het OCMW.

Opgelet!

De beslissing om de financiële tussenkomst toe te kennen, moet door het OCMW vóór de aanwerving genomen worden, op basis van de werkkaart van de toekomstige werknemer en de arbeidspost. De werknemer en werkgever mogen pas nadien het arbeidscontract en het formulier 'OCMW-bijlage arbeidsovereenkomst Activa' tekenen. De werkgever moet zich dus eerst tot het OCMW wenden alvorens het contract te tekenen. Vervolgens moet hij ook elke maand een formulier 'OCMW – C78 Activa' bij het OCMW inleveren.

In tegenstelling tot het systeem van de activering van de werkuitkering mag de werkgever deze 500 euro niet van het netto-inkomen van de werknemer afhouden. De werkgever betaalt het volledige nettosalaris waarop de werknemer recht heeft, en ontvangt nadien de financiële tussenkomst van het OCMW.

3. Korting jonge werknemers

Werkgevers die jonge werknemers in dienst nemen, hebben recht op drie soorten financiële voordelen. De startbaankaart of de werkkaart Activa Start geeft aan of de jongere aan alle gevraagde voorwaarden voldoet. De drie soorten financiële voordelen zijn:

- een vermindering van de sociale-zekerheidsbijdragen voor de laaggeschoolde of erg laaggeschoolde jongeren die via een startbaanovereenkomst werken;
- een vermindering van de sociale-zekerheidsbijdragen voor de jongeren van minder dan 30 jaar met een loon lager dan 5.870,71 euro per kwartaal. Er zijn geen andere voorwaarden te vervullen;
- een werkuitkering van € 350 tijdens de maand van aanwerving en de vijf daaropvolgende maanden indien de jongere aangeworven wordt met een voltijdse startbaanovereenkomst van minstens 6 maanden en hij ofwel zeer laaggeschoold is ofwel laaggeschoold van buitenlandse afkomst of met een handicap. Daarnaast moeten nog enkele andere voorwaarden vervuld worden. Deze uitkering kan maar één keer per werknemer toegekend worden;
- De jongere werkt met een startbaanovereenkomst indien hij op de dag voor zijn aanwerving ingeschreven staat als werkzoekende, jonger dan 26 jaar is en een job krijgt tijdens de duur van een startbaankaart.

De jongere is laaggeschoold wanneer hij geen diploma of getuigschrift van het hoger secundair onderwijs bezit en erg laaggeschoold wanneer hij ten hoogste houder van een getuigschrift van de tweede graad van het secundair onderwijs of ten hoogste een getuigschrift van het deeltijds technisch of beroeps secundair onderwijs heeft.

4. Korting oudere werknemers

De werkgever krijgt een korting:

- wanneer hij een volledig aan de sociale zekerheid onderworpen werknemer in dienst neemt of tewerkstelt die minstens 50 jaar oud is en van wie het kwartaalloon minder dan € 12.000 bedraagt.
- wanneer hij een volledig aan de sociale zekerheid onderworpen werknemer in dienst neemt of tewerkstelt die minstens 57 jaar oud is.

5. Premie voor 50-plussers

Sinds 1 april 2006 kan elke werkgever in Vlaanderen een premie voor de aanwerving van een werkzoekende 50-plusser krijgen. De premie geldt maximaal 12 maanden. Je krijgt de premie indien: de 50-plusser minstens 1 dag voor de aanwerving bij de VDAB ingeschreven is, een contract van onbepaalde duur krijgt en minstens 2.400 euro bruto per kwartaal verdient. Je vraagt de premie aan via de VDAB. De premie is onlangs verhoogd.

[Terug naar het begin van 'goede werkgever'](#)

Woon-werkverkeer verplicht?

Je bent als werkgever binnen PC 100 of 200 (waar PAB meestal onder valt) niet verplicht een woon-werkvergoeding te betalen. De meeste werkgevers doen dit toch, vooral als ze tevreden zijn van hun assistent. In dat geval nemen zij de tarieven van het sociaal abonnement. Zo hoeft je geen RSZ te betalen, want deze kosten worden beschouwd als onkosten. Betaal je meer,

dan kan de overheid hier problemen rond maken want dan wordt de vergoeding niet meer beschouwd als onkosten. De verplaatsingskosten van je persoonlijke assistent van zijn woonplaats naar zijn werkplaats (= woning van de budgethouder) kan je inbrengen. Het zijn kosten voor woon-werkverkeer. Het sociaal secretariaat vult deze kost aan op de loonfiche van de assistent.

[Terug naar het begin van 'goede werkgever'](#)

Van tijdelijk naar vast contract

Ben je tevreden van je assistent en is deze persoon bij jou tewerkgesteld als een interim-kracht? Dan kan je hem of haar als assistent een vast contract geven.

Hieronder lees je de voorwaarden om je tijdelijke arbeidscontracten om te zetten:

Het interim-kantoor heeft mijn assistent geselecteerd:

- Je kan niet overgaan naar een vast contract alvorens het tijdelijke contract ten einde is.
- De werknemer moet 85 werk- of RSZ-dagen gewerkt hebben via het tijdelijke contract.

Ik heb zelf mijn assistent geselecteerd:

- Je kan niet overgaan naar een vast contract alvorens het tijdelijke contract ten einde is.
- De 85 werk- of RSZ-dagen zijn niet verplicht (t-interim raadt wel aan om minstens 65 RSZ-dagen te presteren, opdat de assistent het recht behoudt op een eindejaarspremie).

[Terug naar boven](#)

Interview met Vincent Nijs (31), survivor van ‘Voorbij De Grens’

“Door de pijn heb ik gehuild als een kind”

Vincent Nijs werd wereldberoemd in Vlaanderen dankzij het baanbrekende tv-programma ‘Voorbij De Grens’, waarin deelnemers met een beperking tot het uiterste gingen op een avonturentocht in Zuid-Amerika. In 2005 sloeg het noodlot toe bij Vincent: na een zwaar ongeluk bleek hij verlamd aan beide benen. Maar om te zeggen dat Vincent in zijn rolstoel gekluisterd zit, nou neen... Als voorzitter van de vzw ‘Fans on Wheels’ ijvert hij voor het toegankelijker maken van voetbalstadions voor supporters met een handicap. Een doorzetter, dus. Vlak na het ongeval zeiden de artsen dat hij zijn hele leven in een bed zou liggen. Maar Vincent werkte jarenlang aan zijn revalidatie. Met succes! Een interview met een veelzijdige jongeman, die van volharding zijn tweede naam gemaakt heeft.

Hoe ben jij in een rolstoel beland?

Vincent: “Na een auto-ongeval in Brussel, als passagier. Het ongeval dateert van 14 februari 2005.”

Is de Vincent van voor het ongeluk dezelfde als die van na het ongeluk?

Vincent: “Ja, maar met meer ervaring en spijtig genoeg enkele jaren meer.”

Wat waren je eerste indrukken toen het ongeluk gebeurde? Wat weet je er nog van?

Vincent: "Ik weet er nog alles van. Mijn eerste indruk was 'we moeten uit deze wagen raken'. Er was een sterke benzinegeur en een angstaanjagend getik dat uit de motor kwam. Ik wist meteen dat ik verlamd was, want ik had mijn benen geraakt en het was alsof ik twee houten balken aanraakte. Ik voelde enkel de druk op mijn handpalmen, dat was een akelig gevoel, maar op dat moment was het 'bijzaak'; we moesten uit die auto geraken, er was levensgevaar. In een extreme situatie beschikt volgens mij iedereen over zo'n overlevingsdrang."

Waarom heb je deelgenomen aan het programma 'Voorbij De grens'? Wat heeft jou over de streep getrokken?

Vincent: "Verschillende redenen, om te beginnen het avontuur. De zin om eens totaal iets anders te doen dan de kinesitherapie, de administratieve rompslomp die een handicap meebrengt, ..."

Heeft 'Voorbij de grens' jouw leven veranderd? In welke zin?

Vincent: "Ja, ik heb vorderingen gemaakt op fysiek vlak. Voor de rest zie ik het als een unieke ervaring. Ik heb veel geluk dat ik die reis heb kunnen doen."

Wat is jouw meest levende herinnering aan de reis?

Vincent: "De geur van de jungle, het kampvuur en de Flor de Caña-rum."

Hoe diep ben je gegaan voor het programma?

Vincent: "Tot mijn lichaam het begaf van uitputting. 's Nachts na de eerste dag strandwandeling hilde ik als een kind door de pijn, alleen in mijn tentje onder de sterrenhemel. Ik dacht 'waaraan ben ik begonnen?', 'ik ben het zwakke eendje tussen de zwakke eendjes'. Ik wist toen nog niet dat een tent alleen een echte luxe was."

Zou je in de toekomst nog zulke reizen willen ondernemen?

Vincent: "Zeker en vast, maar de ervaring zal nooit dezelfde zijn."

Wat zijn jouw hobby's?

Vincent: "Ik ga graag naar het voetbal, ik hou van gitaren, goeie concerten. Ik heb interesse voor kunst en cultuur, maar mijn voorkeur gaat naar pop surrealisme. Ik hou van skateboarden; kijken welteverstaan of op de Playstation 3 totdat mijn vingertoppen op springen staan. Ik hou van goed eten, goeie wijn en goed bier. En ik knuffel graag mijn twee honden en mijn kat."

Vertel eens over Fans on Wheels? Wat is dat voor een vereniging?

Vincent: "Ik heb Fans On Wheels opgericht om aandacht te vestigen op het feit dat de Belgische voetbalstadions niet goed voorzien zijn voor personen met een handicap. Het contrast met Engeland, Duitsland, Spanje en Frankrijk is schrijnend. We zijn op de goede weg, want AA Gent heeft als eerste bijzondere aandacht geschonken aan zijn supporters met een handicap, door het toekomstige stadion optimaal te voorzien op gebied van toegankelijkheid. Samen met Intro, de Nationale Loterij en vzw Open Stadion, gaven we

enkele weken geleden het startschot van de campagne 'Niemand Buitenspel'. Zo vragen we de clubs om inspanningen te doen. Er zijn 7 nieuwbouwprojecten voor Belgische stadions in de maak en we mogen de trein niet missen."

Werken jullie samen het clubbestuur of met de overheid?

Vincent: "“Fans On Wheels’ werkt met vele partijen samen. Als overkoepelend supportersorgaan voor personen met een handicap werken we samen samen met Intro, vzw Open Stadion, de cel Voetbal van Binnenlandse Zaken, de Nationale Supportersfederatie, de Cel Gelijke Kansen. Als voorzitter moedig ik supporters met een handicap aan om zich te verenigen binnen hun club, zoals bij KRC Genk (Blue Army on Wheels), KV Mechelen (Yellow Red on Wheels) of RSC Anderlecht (Purple Wheels). Op RSC Anderlecht verzorg ik sinds drie jaar de toegankelijkheid van de Fan Day. Het zou fantastisch zijn mochten meer supportersclubs voor personen met een handicap het daglicht zien in de Belgische competitie. Ik hoop dan ook dat jullie gedreven voetbalsupporters hebben bij de lezers."

Je bent een grote voetbalfan van Anderlecht. Hoe goed scoort dat stadion voor jou?

Vincent: "Momenteel onvoldoende."

Welke dromen heb jij? Wat wil je zeker nog verwezenlijken in je leven?

Vincent: "Vrede op aarde, maar dat is utopisch. Ik maak geen lange termijnplannen meer. Écht niet."

ID-kaart Vincent Nijs:

Geboortedatum: 28 februari 1977

Geboorteplaats: Leuven

Hobby's: muziek, voetbal, kunst en cultuur, reizen.

Rek.nr 001-525354-504 (voor bijdragen aan 'Fans on Wheels')

[Terug naar boven](#)

Nieuw initiatief voor geïntegreerd wonen

Tania Bogaert en Koen De Graef, ouders van de 21-jarige Kevin, willen zelf een voorziening voor geïntegreerd wonen starten. In onderstaand interview lichten ze hun plannen toe. Graag even jouw aandacht voor hun project!

Kunnen jullie iets vertellen over de opvoeding van jullie zoon Kevin?

"Sinds Kevin zes maanden oud was (hij is er nu 21), hebben zelf inge-staan voor zijn opvoeding, leerproces, school, therapieën... Hierbij zijn we nooit een uitdaging voorbijgegaan. Een opgegeven kind hebben we laten lopen op zijn vijfde, leren lezen en schrijven op zijn zevende, alle mogelijke therapieën uitgeprobeerd: logo, kine, ergo, hypo, zwemmen. Onze zoon heeft uiteraard nog een achterstand, maar hij gedijt prima in een groep en kan toch een beetje zijn plan trekken. Dankzij het PAB is de last veel lichter geworden, maar we stellen ons de vraag die veel ouders van mindervalide kinderen zich stellen: Wat als wij er niet meer zijn?"

Hoe zien jullie de toekomst dan? Hebben jullie een plan?

“Al enkele jaren spelen we met het idee om zelf een t(e)huis voor jongeren met een beperking op te starten. Na ons bezoek aan de Emiliushoeve in Nijlen die vorig jaar de trots van Vlaanderen won, werd ons idee alleen maar sterker. De ‘bewoners’ verbleven er enkel overdag, maar ze waren er supergelukkig. In navolging van de succesvolle Thomashuizen in Nederland, willen we een pand bouwen dat groot genoeg is om enkele jongeren te huisvesten. Er zal voldoende grond bij zijn om wat huisdieren te kweken en een stuk moestuin om een deeltje van onze eigen groentjes te telen. Onze achtertuin grenst aan een uitgestrekt bos. In eerste instantie zouden we een vijftal jongeren met een mentale beperking willen opnemen. Later kunnen we uitbreiden naar een achttal.”

Hoe zal het tehuis geleid worden?

"We hebben al een gesprek gehad met de verantwoordelijke van Thomashuizen België, maar verkiezen om onder eigen vlag te varen. We willen het project als particulieren uitbaten, zonder subsidies van het VAPH, los van erkende instellingen. We willen dat de therapeuten die bij ons werken, niet geremd worden door een logge werking. Wij zouden zelf meewerken, instaan voor de coördinatie en stilaan de zaak autonoom laten lopen. Alles wat er nodig is om de jongeren een gelukkige toekomst te bieden, willen we realiseren.”

Hoeveel kost het om er te wonen? Wat kunnen de jongeren er zelf doen?

“Er zal een vaste prijs afgesproken worden voor overnachtingen en eetmalen. De rest van de kosten wordt apart aangerekend volgens de noden. Sommige jongeren zullen begeleid werken, anderen kunnen in het gevarieerde dagprogramma van onze zoon Kevin stappen. Of ze kunnen instaan voor de dieren en de moestuin en de bereiding van de maaltijden.”

Hoe kunnen de bewoners zich ontplooiën? Hoe willen jullie inspelen op hun noden?

“Iedereen zal tal van mogelijkheden krijgen om zich zo goed mogelijk te ontplooiën. Met socioculturele uitstapjes willen we bouwen aan hun mentale weerbaarheid. We zullen ook een atelier opstarten met ontspanningsactiviteiten waaraan ook mensen van buitenaf kunnen deelnemen. We zullen stapje per stapje nemen, maar zijn ervan overtuigd het project een grote slaagkans heeft dankzij de steun van een bekwaam team, ervaringen en hulp van sympathisanten en budgethouders.”

Wanneer is de opstart voorzien?

“Op dit ogenblik bereidt een architect de plannen voor de nieuwbouw voor. Daar zullen alle voorzieningen aanwezig zijn om de jongeren een thuisgevoel te geven. De opstart is voorzien rond begin 2010, zodra iedereen, ook de openbare instanties, zich achter dit initiatief scharen.”

Kunnen ook PAB-budgethouders meedoen?

“Ja, het VAPH heeft bij monde van PAB-cel coördinatrice Els Winters bevestigd dat mindervalide jongeren kunnen inwonen met gebruik van hun Persoonlijke Assistentie Budget. We zijn nu op zoek naar zes tot acht mentaal mindervalide jongeren tussen 20 en 30 jaar,

liefst met PAB of PGB, die de kans willen grijpen om zich los te rukken van het systeem van de lange wachttijden."

Heb je vragen over dit project?
Koen en Tania De Graef – Bogaert
Huibout 9 - 1785 Merchtem
Tel: 052/37 00 31
GSM: 0486/60 00 20

[Terug naar boven](#)

PGB-Flash: De eerste budgetten zijn toegekend

Eind april 2009 kregen alle deelnemers van het PGB-experiment een brief in de bus van het VAPH. Daarin stond de hoogte van hun PGB of Persoonsgebonden Budget. Net zoals bij het PAB betekent dit dat de budgethouders eindelijk aan de slag kunnen. Eerst sturen de budgethouders een assistentiecontract op naar het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap (VAPH), daarna moeten de budgethouders nog drie weken wachten op de overschrijving van het budget... maar dan kunnen ze echt van start gaan.

De eerste reacties zijn echter gemengd. Mensen zijn uiteraard blij dat ze kunnen starten. Alle deelnemers wachten al langer dan drie jaar op een PAB, een plaatsje in een voorziening of de gepaste ambulante begeleiding. Maar de hoogte van het budget deed toch een heel aantal deelnemers fronsen. Het gemiddelde budget bedraagt 19.785 euro. Het laagste budget is 4.818 euro en het hoogste bedraagt 48.176 euro. Het hoogste PGB-budget is dus hoger dan het hoogste PAB-budget. Maar een aantal mensen krijgt een PGB dat lager ligt dan het PAB dat ze zouden krijgen – afgaande op de PAB-categorie waarin deze mensen eerder al ingeschaald werden.

De reden voor het verschil is dat het PGB op een andere manier berekend werd. Waar zit het verschil? Er werd gewerkt met een nieuw inschalingsinstrument. Dit zit nu in een testfase. Men wil dit nieuwe inschalingsinstrument later veralgemenen en gebruiken voor alle inschrijvingen bij het VAPH. Het budget wordt op een nieuwe manier berekend. Bij de inschaling wordt vastgesteld welke graad van permanentie (P) je overdag, 's nachts en in het weekend nodig hebt, evenals welke graad van begeleiding (B) je nodig hebt in je woning.

Tegenover die graad van permanentie en begeleiding staan budgetten. De budgetten zijn gebaseerd op het geld dat de voorzieningen nu van het VAPH ontvangen. Daarbij wordt rekening gehouden met de nodige kwalificaties, maar ook met de situatie van een collectieve omgeving. Simpel gezegd is men gaan berekenen hoeveel geld een voor-ziening zou krijgen om jou te ondersteunen als ze zorg op maat zouden leveren. Dit is dan je budget. Jij kiest zelf hoe je jouw budget gebruikt. Je kan je volledige budget gebruiken om assistentie in te kopen, ofwel je budget besteden in een voorziening of bij een ambulante dienst. Ook een combinatie is mogelijk. Dat is in elk geval de theorie.

Advies en ondersteuning

Meer dan 40 deelnemers van het PGB-experiment zullen, nadat ze het budget van het VAPH ontvangen hebben, lid worden van BOL-BUDIV. 34 van hen sloten met BOL-BUDIV al een overeenkomst als vraagverduidelijker of laten zich bijstaan door één van onze PGB-coaches.

Dat betekent dat we niet enkel via het Expertisecentrum Onafhankelijk Leven en onze deelname aan het PGB-Expertencomit  de vinger aan de pols houden. We staan ook heel dicht bij de praktijk van het PGB-experiment. De problemen die de deelnemers ervaren kunnen we op deze manier onmiddellijk en grondig aanpakken. Uiteraard botsen we hierbij op flink wat struikelblokken.

Argumenten en goede prijzen

Een eerste uitdaging is alvast het onderhandelen over de prijs. Sommige voorzieningen vragen prijzen die compleet uit de lucht gegrepen zijn. BOL-BUDIV wil de budget-houder helpen om een realistische prijs te berekenen. We werken aan degelijke voorbeeldcontracten voor PGB-budgethouders en voorzieningen. Daarnaast ontwikkelen we goede instrumenten en argumenten zodat we aan krachtige onderhandelingen en correcte kostprijsberekening kunnen doen. En uiteraard bieden wij ook alle dienstverlening voor wie zijn budget als een PAB (Persoonlijke Assistentiebudget) wil gebruiken. We onderzoeken ook of het mogelijk is om een hoger budget af te dwingen in situaties waar het duidelijk is dat de ondersteuningsbehoefte onderschat werd. Maar dat betekent dat we moeten weten wat het resultaat was van de inschaling. En wat blijkt? Budgethouders moeten de grootste moeite doen om te weten te komen hoe zij ingeschaald werden. Sommige MDT's - MDT's zijn multidisciplinaire teams die het inschalingsverslag opmaken - weigeren zelfs grofweg om hierover informatie te geven.

Erger nog, slechts 55% van de deelnemers van het PGB-experiment beschikt over een digitaal of schriftelijk exemplaar van zijn eigen ondersteuningsplan. Dit plan werd opgesteld in het voortraject of de voorbereidingsfase die aan de budgettoekenning vooraf gaat. Het plan is bedoeld als een hulpmiddel voor de budgethouder voor de besteding van het budget. Maar hoe kan de budgethouder dit als hulpmiddel gebruiken als hij er niet over beschikt?

BOL-BUDIV en het Expertisecentrum Onafhankelijk Leven steunen het PGB-experiment. Maar we stellen ons ernstige vragen bij de uitvoering ervan en bij enkele keuzes die gemaakt zijn. Zo stijgt jouw budget met 15% als je beroep doet op een voorziening en slechts met 2% als je het geld gebruikt om assistenten aan te werven. Het VAPH argumenteert dat dit komt omdat de organisatiekosten van een voor-ziening veel groter zijn. Maar ook een budgethouder heeft deze kosten! Kortom, we staan kritisch positief tegenover het experiment. De medewerkers van het Expertisecentrum maakten in juni een tussenstand van zaken op. Hun tussenstand verscheen in hun nieuwsbrief en op de website van het Expertisecentrum.

Abonneer je via de site op de gratis nieuwsbrief van het Expertisecentrum:

www.onafhankelijkleven.be

Jouw specialist in PGB...

Heb je jouw budget voor het Persoonsgebonden Budget ontvangen? Neem zo snel mogelijk contact op met onze helpdesk (mail: helpdesk@bol-budiv.be, T: 09/324 38 77). Onze medewerkers kunnen al heel wat van je vragen beantwoorden. Wij helpen je onder meer met de volgende vragen: Wat mag ik met mijn PGB doen? Hoe start ik op? Hoe werf ik een assistent aan? Waar vind ik een voorziening die me ondersteunt? Welke contracten ga ik aan?

...

Daarnaast bieden wij professionele ondersteuning op maat. Onze ervaren PGB-coaches Hilde en Sabine komen hiervoor bij jou aan huis. Zij staan jou bij met raad en daad, en helpen je bij het financieel en administratief beheer van je PGB-budget. Tot gauw!

Lees de blog van Nele

Nele Demeulenaere is één van de bijna 170 deelnemers aan het PGB-experiment. Zij houdt over dit hele proces een blog bij, zodat iedereen die geïnteresseerd is dit mee kan volgen. Je vindt haar avonturen op: www.pgbnele.wordpress.com

Terug naar boven

Expertisecentrum: Directe financiering in Europa

Het expertisecentrum Onafhankelijk Leven is nog maar pas boven de doopvont gehouden en de enthousiaste medewerkers Elke Decruynaere en Juliska Van Hauwermeiren vliegen er keihard in. Zoals in de vorige nieuwsbrief beloofd, lichten we deze keer uitgebreid hun eerste rapport toe. Deze publicatie behandelt de directe financiering in acht Europese landen.

Directe financiering betekent dat mensen zelf het budget in handen krijgen om hun assistentie te organiseren. In Vlaanderen kennen we twee dergelijke budgetten: enerzijds het Persoonlijke Assistentiebudget of PAB, en anderzijds het experiment met het PGB of Persoonsgebonden Budget.

Ingeburgerde praktijk

Juliska Van Hauwermeiren en Elke Decruynaere kwamen in het rapport tot de conclusie dat elk van de acht Europese landen die ze onder de loep namen met zo'n budget werken. In Nederland, Engeland, Zweden, Finland en Noorwegen gaat het over een ingeburgerde praktijk. In Zweden is het budget al een tijdje een juridisch afdwingbaar recht, in Duitsland is het dit recent geworden. Ook in Finland overweegt men om het budget juridisch te verankeren. In Spanje is men nog maar pas gestart met experimenteren. Opvallende conclusie is dat in de meeste landen een belangrijke opdracht bij de gemeenten ligt. Bij hen moet de aanvraag ingediend worden, zij kijken of iemand in aanmerking komt en bepalen de budgethoogte.

In Nederland en Zweden is dit gedeeltelijk het geval, Spanje en Frankrijk werker eerder regionaal, per gemeenschap of departement. In de Scandinavische landen gaat men zelfs nog een stap verder en kan de gemeente het budget beheren of zelfs jouw persoonlijke assistent tewerkstellen.

Independent Living

Het is ook zeer interessant om te kijken naar de Independent Living Centra in Engeland of de coöperatieven in Zweden en Noorwegen. Daar verenigen mensen met een handicap zich om hun zorg te organiseren. De aansturing gebeurt dus nog altijd door de mensen zelf. Deze beweging wordt overgenomen door Spanje, waar de meeste experimenten hun persoonlijke assistentie via gelijkaardige coöperatieven organiseren. Mantelzorgers als assistent

Een vaak terugkerend element, zo blijkt uit het onderzoek, is dat budgethouders het budget gedeeltelijk gebruiken om mantelzorgers te betalen. Er zijn echter uitzonderingen. Zo mag men in Noorwegen en binnenkort ook Finland slechts in zeer uitzonderlijke gevallen een familielid tewerkstellen. In andere landen blijkt het budget echter wel grotendeels op te gaan aan mantelzorg.

De redenen daarvoor zijn gemengd. Vaak kiezen mensen daar zelf voor. Mensen verkiezen dat iemand uit hun naaste omgeving hen helpt. Maar soms is ook het budget een argument. Zeer lage budgetten zijn net voldoende om een mantelzorger te vergoeden voor het gederfde loon, maar blijken onvoldoende om professionele ondersteuning in te kopen.

Voordelig

Als we kijken naar het macrobudget - het algemene budget dat de overheid ter beschikking stelt om zorg te organiseren - dan zien we bij overheden vaak een argument om over te schakelen naar directe financiering.

In Duitsland trok dit argument de regering over de streep om vanaf 1 januari 2008 mensen het recht op een volwaardig individueel budget toe te kennen. In Nederland besliste de regering dan weer om te besparen op de zorg. Maar waar oorspronkelijk werd aangenomen dat dit PGB of Persoonsgebonden Budget de reden was voor het gestegen zorgbudget, bleek uit onderzoek dat het veeleer de toegenomen zorgnoden waren. Niet alleen is er de druk vanwege de vergrijzing, steeds vaker wordt er bij kinderen en jong volwassenen een zorgvraag vastgesteld.

Ook in Vlaanderen blijkt dat bij deze doelgroep de zorgvraag stijgt.

Hoe moet het nu verder?

Welk gevolg gegeven wordt aan de stijgende zorgvraag, is nog niet duidelijk. Het zal één van de grote thema's zijn in het politieke debat over de meerjarenplanning in de sector van de personen met een handicap.

Het Expertisecentrum Onafhankelijk Leven roept alvast op om creatieve en innoverende oplossingen te bedenken voor de uitdagingen waar we vandaag voor staan.

Het volledige rapport lezen? Dat kan!

Surf naar www.onafhankelijkleven.be. Je vindt op deze website ook andere boeiende rapporten terug.

[Terug naar boven](#)

Column: het wel en wee van Nadia

Het was weer zo'n wild idee. Na het rondbellen naar alle sauna's en wellnesscentrums in het Brusselse was er één die toegankelijk en aangepast was voor mensen in een rolstoel. Mijn vrienden Tonyboy, Sandrine en Christel wisten dat ik voor mijn ongeluk hier veel van hield, dus gingen ze samen met mij die uitdaging aan!

Ik werd thuis al getransfereerd naar mijn manuele rolstoel. Eenmaal ter plaatse begon het al goed: vier hoge, smalle trappen. Geen paniek, ze waren met genoeg om me op te tillen. Binnen werden we goed onthaald, we kregen de badjassen en sloffen en mochten naar onze cabine. Daar stelden wij vast dat er een plastieken rolstoel noch aangepast materiaal was voorzien. Wat een teleurstelling! Jaah... we waren al echt helemaal in de sfeer. We wilden

geen stap terug zetten. De student die er werkte, was even verveeld als ons. Dus wij konden toch naar binnen met de manuele rolstoel. Daar hebben ze mij op de houten bank gezet. Het stomen kon beginnen. Gezellig, we hadden fruit en drank mee en voelden ons als de oude goden. Lekker bijkletsen met z'n vieren! Dat heeft helaas niet lang mogen duren... Zodra mijn huid goed nat was, begon ik langzaam naar beneden te glijden. Eer dat ik dat doorhad, lag ik al op de grond. No panic: zachte landing op mijn rug, dus dat viel mee. Christel had een gezichtsmasker op, haar gezicht begon te branden. Zij ging zich dus vlug douchen. Tony en Sandrine namen snel mijn rolstoel, en plaatsten me er met moeite weer in. Ik opnieuw in een plastieken tuinstoel onder de douche, vastgehouden met veel moeilijkheden. Gelukkig konden wij hierom lachen. Wat een gedoe!

Opnieuw aangekleed, zat ik in mijn rolstoel te wachten op de anderen. Vreemd genoeg voelde ik mij niet echt rechtopzitten. Meerdere posities probeerde ik uit, zonder resultaat. Kwam Tony plots lachend naar buiten, Christel had een allergie opgelopen, haar gezicht was helemaal opgezwollen en knalrood. Gelukkig had ze geen pijn, maar ze zag er grappig uit. En toen schoten beiden in de lach, want ik had een lekke band!

Sandrine probeerde mij voort te duwen, maar met de plugs op mijn duwhoepels was het niet makkelijk. Zo forceerde zij dan haar rug. Ze liep stokstijf, gebogen als een oud madammeke, waarna Tony het overnam van haar. We sloegen wel een mal figuur met ons viertjes: Tony die mij voortduwde alsof ik in een gezonken schip zat, Christel misvormd en Sandrine helemaal in elkaar gedoken. Giechelend liepen wij naar de auto. Gelukkig stond die er nog. Mijn vrienden plaatsten me in de auto, plooiden mijn rolstoel en weg waren wij. Nadat we de jammerende Sandrine afzetten, reden we naar mijn appartement. Daar ontdekten we dat we mijn voetsteunen vergeten waren. Onze avond kon niet meer stuk!! Teruggesnel naar onze parkeerplaats dichtbij de sauna, vonden we gelukkig de voetsteunen die keurig op de stoep op ons lagen te wachten. Wat een avond, wat een avontuur.

De volgende keer zal ik twee keer nadenken en dan nog eens hardop nadenken voordat ik mij nog eens blindelings naar de sauna waag.

Terug naar boven

Boegbeeld Adolf Ratzka bezoekt België

Op 2 juni kregen BOL-BUDIV en het Expertisecentrum Onafhankelijk Leven hoog bezoek van Adolf Ratzka, één van de grondleggers van de internationale beweging Independent Living. Adolf legde de zaden voor Independent Living Vlaanderen.

Onze voorzitter Viviane Sorée vertelt hoe de beweging kiemde: “Ik herinner mij nog zeer goed mijn eerste ontmoeting met Adolf. Samen met wat later de grondleggers zouden worden van Independent Living Vlaanderen, waren wij op een congres van de Koning Boudewijn Stichting. Toen waren wij ervan overtuigd dat Fokus Wonen de enige manier was om een onafhankelijk leven te leiden. Maar Adolf overtuigde ons dat we voor meer moesten gaan. Hij pleitte voor een ander idee, dat van persoonlijke assistentie en Independent Living.”

Groot voorbeeld

Adolf verspreidde deze boodschap niet enkel in Vlaanderen. Hij trok de wereld rond om mensen te overtuigen voor zichzelf op te komen.

Laten we even de tijd terugspoelen en ontdekken waar Adolf Ratzka vandaan komt, en hoe hij veranderde in een voorbeeld voor personen met een handicap in verschillende landen. Adolf werd geboren in Duitsland als een gewone jongen. Op zijn 17de kreeg hij polio, een ziekte waaraan hij verschillende beperkingen overhield. De volgende 5 jaar verbleef hij in een ziekenhuis. Hij was medisch stabiel, maar kon nergens heen: zijn moeder was al te oud en hun huis niet aangepast. Ironisch genoeg was dit zijn groot geluk: zo werd hij gedwongen om stappen te ondernemen. Hij maakte zijn middelbare school af in het ziekenhuis, maar wou verder studeren. Adolf kreeg een beurs om te studeren in Californië. Zo raakte zijn leven in een stroomversnelling.

Adolf licht deze periode toe: “Je kan je wel inbeelden dat het niet evident was om van een ziekenhuis waar ik 5 jaar werd omringd door verpleegsters plotseling in een studentenhome terecht te komen. Ik moest opeens op mijn eigen benen staan en de assistentie regelen die ik van mijn medestudenten kreeg. Ik beging dan ook verschillende fouten.”

“Eerst en vooral maakte ik een fout bij de keuze van mijn assistenten. Ik koos er slechts één, waardoor hij mij kon chanteren. Mijn assistent liet me soms gewoon staan te midden van ergens waar ik niet alleen weg kon. Ik leerde hieruit: ik moest niet één maar verschillende assistenten aannemen. Na vier jaar in een studentenhome ging ik samenwonen in een flat met mijn vriendin, die ook mijn persoonlijke assistent werd. Toen de relatie spaak liep, viel ik plots zonder vriendin, wat op zich al zwaar is, maar ik had ook geen assistent meer. Ook hier leerde ik uit, mijn vriendin zou nooit meer mijn persoonlijke assistent kunnen zijn”, zo besluit hij.

Gelukkig getrouwd

Met vallen en opstaan heeft Adolf deze lessen geleerd. Ondertussen woont hij al geruime tijd in Zweden, heeft acht assistenten en is gelukkig getrouwd. Hij werkt en studeert nog altijd. Zijn huidige levensstijl zou onmogelijk zijn zonder persoonlijke assistentie. Mensen noemen hem een bijzondere persoon, hijzelf beweert het tegendeel: “Eigenlijk ben ik een volkomen normale persoon. Bij mijn geboorte had ik geen beperking, nu wel, maar dat wil niet zeggen dat ik als persoon veranderd ben. Ik blijf een gewone mens met dezelfde noden en behoeften als anderen. Het is vanuit dit opzicht - dat wij gewone mensen zijn met dezelfde rechten - dat we moeten vertrekken.” Adolf heeft 43 jaar ervaring met persoonlijke assistentie, heeft de praktijk in Duitsland, Zweden en de VS meegemaakt. Bovendien reist hij de wereld af om zijn boodschap te verspreiden en inzicht te krijgen in verschillende plaatselijke situaties. Het was dan ook bijzonder om hem in ons midden te hebben. Dankjewel, Adolf Ratzka, voor het leerrijke bezoek!

[Terug naar boven](#)

Contacteer de helpdesk

Bel de helpdesk (Gratis voor leden!)

Elke werkdag
van 9 uur tot 12 uur
van 13 uur tot 17 uur

tel 09/324 38 77
helpdesk@bol-budiv.be

[Terug naar boven](#)